

זעת זקנים

עלון שבועי להגדלת ורוממות התורה ולומדיה. והחדרת השקפה טהורה ואמתית לכל אחד מישראל

גיליון מס': 310 פרשת משפטים-שבת שקלים שבת קודש כ"ז שבט תש"פ (22 בפברואר 2020 למנינים)

בנשיאות מורנו הרב חיים רבי שליט"א

תל-אביב	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:12	18:09	18:45
חיפה	17:00	18:08	18:49
באר שבע	17:12	18:10	18:46
*לנוהגים 40 דק' 16:35			

"לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה"

המשא המרכזי

מורנו הרב חיים רבי שליט"א

לזכות את הרשעים במשפט, ולקרבתם ליהדות!

זכות צריך להתנהג כמו שופט וכמו דיין שצריך לשמוע את כל הצדדים ולדון ולענין ולמצוא כף זכות, ולא כף חובה. כי יתכן מאוד שמה שרואים בעינינו ושומעים באוזניים, זה לא מדויק, ויצאו דברים מהקשרם. וגם אם שומעים בהקלטה, ורואים בתמונות, אין לסמוך על זה כלל. וצריך לזה הרבה יראת שמים. והלוואי שנוכח לכך.

עליונים למטה ותחתונים למעלה

ומצינו בגמרא (תענית כ"א:) על אבא אומנא, שהיה רופא שמקיז דם לאנשים, ועושה הכל בקדושה וצניעות, ומכוון לשם שמים. וכשהיו באים אליו אברכים לטיפול, לא לקח מהם כסף, ואדרבא תמך בהם. וזכה כל יום לקבל שלום ממתיבתא דרקינא. כלומר מהשמים מברכים אותו כל יום באמירת שלום. ומאיך אביי ורבא שהיו גדולי הדור וראשי ישיבות, לאביי אמרו שלום כל ערב שבת, ולרבא כל ערב יום כיפור. וכאשר שאל אביי מהשמים, למה הוא לא זוכה לשלום כל יום? ענו לו: אתה ראש ישיבה גדול, ואשריך! אבל אתה לא עושה את מעשיו הטובים של אבא אומנא, כמבואר במהרש"א שם. וכמו בגמרא (3"ג) עליונים למטה ותחתונים למעלה. ובעונותינו הרבים כמה מחלוקות, וקנאה ושנאה וחילול השם, היה ניתן למעט ולבטל ע"י כף זכות, וע"י כך לקדש שם שמים. וחז"ל הקדושים (בכ"ט) המליצו לכהנים בבית המקדש בחילוף המשמרות בשבת קודש, לברך: שיהיה ביניכם אהבה ואחוה ושלוש ורעות!

העבודה הגדולה של כל יהודי

ונסיים בפסוק בפרשה (כ"ג, כ"ה) "ועבדתם את ה' אלקיכם, וברך את לחמך ואת מימך, והסרת מלחמתך מקרבך" פתח בלשון רבים וסיים בלשון יחיד? אלא ללמדנו, כולנו עובדים את ה' יתברך, אבל כל אחד ואחד לא דומה לחבירו, במסירות, בנסינות, בדבקות, ובשלמות, ובעיקר שלמות באהבת ישראל כמוך ממש. וזה העבודה הגדולה של כל יהודי ויהודי לזכות את הרבים, לקדש שם שמים, להרבות כבוד שמים, להרבות כף זכות, כמו לזכות את הרשעים במשפט, כך לזכות את כולם בדברים טובים שהתוצאה בהם כבוד שמים גדול, ובעיקר ממש שיהיה תמיד בין כולנו הפה והלב שוין, להרבות אהבה ואחוה ושלוש ורעות, אמן ואמן.

הקהילה שם. ופסק החכם הלכה לטובת הרוקח, כי כך יצא הדין! ולא זו בלבד, אלא הגיע גם ביום חג שבועות הקדוש להמליץ בפני בית המשפט של פטרבורג, עיר הבירה של רוסיה, שהרוקח צודק בדין זה. ולימד לתלמידיו שצריך לטרוח עד בית המשפט בחג שבועות, מכח החידוש של רבי ישמעאל במכילתא, של לא תטה משפט אביוןך בריבו, שאע"פ שהרוקח אביון במצוות ורשע גדול, חובה לדאוג לו כיון שלהלכה הוא הזכאי ויש לעזור לו ולחזקו. ממש לזכות את הרשע במשפט.

והחידוש של הפסוק הוא, כאשר רואים את ראש הקהילה בתביעה בדיני ממונות ויש סיפורים על צדקותו וחסידותו שנוהר אפילו בספק ספיקא של גול, וכנגדו עומד אדם רשע מרושע, אז השכל אומר שבדין תורה הצדיק צודק... והחידוש של הפסוק הוא, שיש להתייחס במשפט של דין תורה כאילו שניהם רשעים, כדי להוציא אמת לאמיתה. ובמקרה שלנו הרוקח, הוא הצדיק בדין - רשע במעשיו וצדיק בדינו, וראש הקהילה צדיק במעשיו ורשע בדינו.

האדם יראה לעיניו וה' יראה ללבו

וזה דומה לרבינו הרמב"ם (פ"ג מהלכות תשובה ה"ז): אדם שעונותיו מרביין על זכויותיו מיד הוא מת ברשעו. וכיאר הלחם משנה, שהכוונה מת בעולם הבא, אבל בעולם הזה, יתכן שיהיה נחתם לחיים אף שהוא רשע גמור. כי ה' יתברך פורע לו שכר מצוה בעולם הזה ונותן לו חיים ועושר, ונקרא צדיק בזה הדין. כלומר חשבונות שמים הם עמוקים מאד, אם לקבל שכר בעולם הזה או בעולם הבא. האדם יראה לעיניו, וה' יראה ללבו. ולפעמים רשע, מקבל לבניתיים שכר כמו צדיק, ולפעמים צדיק מקבל לבניתיים עונש כמו רשע. וזה עבודה גדולה של דיין בן תורה וירא שמים. וזה מתאים לדברי הרמב"ם (פ"ג מהלכות שבת ה"ג) שמשפטי התורה הם רחמים וחסד ושלוש בעולם, ואינו נקמה בעולם. ובספר החינוך (מלוה פ"א) פסק כך למעשה, שדיין שהטה את הדין נגד הרשע, עבר על מצוות המלך. ע"ש.

ובזה מובן הפסוק (בפרשת קדושים) "בצדק תשפט עמיתך" שדרשו בגמרא שהכוונה לדון לכף זכות! ולאור האמור הכוונה היא, שלדון לכף

בפרשת השבוע פרשת משפטים ישנם חמשים ושלש מצוות, אשר רובם ככולם עוסקים בעניינים של בין אדם לחבירו - דיני שומרים, דיני גניבה ואבידה, דיני שבועות, וגם דינים הקשורים לדיינים, כיצד לדון ולפסוק מי זכאי ומי חייב, שעל זה נאמר (תהילים פ"ב) "אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים ישפט".

אחת מהמצוות שנצטוו הדיינים היא, לא לרחם על המסכן בדין! ודין זה נשנה פעמיים בפרשינו בשני ציונים, פסוק ראשון (כ"ג, ג) "ודל לא תהדר בריבו" ופרש רש"י, לא לזכות את העני בדיני ממונות בגלל שאין לו ממון והוא מסכן, אלא צריך לדון דין אמת. פסוק שני בהמשך הפרשה (ל"א, ט"ז) "לא תטה משפט אביוןך בריבו" ופרש רש"י, אביון שהוא תאב לכל טובה, ואין לו. ולימדה אותנו התורה שלא להטות את הדין לטובתו, למרות שיש צורך לרחם עליו. כלומר רש"י הקדוש שבאר למה נכפל דין זה ונכתב פעמיים? כי הפסוק הראשון מדבר על עני, והפסוק השני על אביון! ואסור להטות הדין לטובתם בגלל שהם מסכנים, אלא יש לדון דין תורה, אמת לאמתה.

רשע במעשיו וצדיק בדינו

ובמכילתא יש תירוץ חזק למה דין זה נכפל, ויש בו מוסר השכל גדול מאד. במכילתא דרבי ישמעאל מתרץ שהפסוק השני "לא תטה משפט אביוןך" הכוונה על אדם רשע! שהוא אביון במצוות, ובא לדין תורה נגד יהודי שנראה חסידא קדישא, גאון וצדיק מפורסם, ועם כל זה ה' יתברך אומר לדיין: אל תצדיק את הצדיק, כי יתכן שהרשע הזה שהוא אביון במצוות, צודק! והוא הצדיק במשפט הזה! ועל הדיין לחקור טוב טוב ורק אחר כך להורות מי זכאי ומי חייב, ע"ש. ולמדנו כאן יסוד נפלא, יתכן שאדם שנראה פשוט מהרחוב, מהשוק, מהשכונה, ובכל זאת בדין תורה הוא הצודק! והצד השני שנראה מכובד וחשוב וצדיק, הוא לא צודק! והוא חייב בדין. ויש על הדיין אחריות כבדה לפסוק דין אמת לאמתו, במסירות ואהבה. בספר שאל אביך ויגדך (ת"א דף ק"ב) מעיד על חכם אחד שהיה דיין מובהק ברוסיה, והיה דיין ודברים בין הרוקח שבעיירה שהיה רשע, ומחלל שבת היחיד בעיר, ובין ראש

מפרתינו: מעשה ברב שלא חיפש אברכים!!!

מעולם לא פרסמו במוסדות "עטרת חכמים" בראשות מורנו הרב שליט"א שדרושים אברכים, או שהתפנו מקומות כולל לאברכים חדשים. והיום גם תדעו מדוע!

// ניר ברי - עטרת חכמים //

תומך תורה שחשקה נפשך לזכות להחזיק תורה מכיון שיש לו כסף, אומר לך מרן: "תיזהר, אל תיקח סיכון שאח"כ יגרום לך לקרוס ולסגור את הכל. כי אם הכסף אצלך הוא הסיבה להקים כולל, אסור שהסיבה הזו תהיה בסיכון ותסכן את כל הכולל. שמור על עצמך, שמור על כספך, וכך גם תשמור על הכולל".

אבל הכולל של "עטרת חכמים", מה היה שם?
למה בכלל פתחו אותו?
היה למישהו כסף מיותר?
היה צורך להנהיג אברכים?
לא ולא!

מרן שלח את מורנו הרב לחולון להפריח את השממה! מורנו הרב במסירות ובחכמה, מצליח להפוך שכונת פשע לשכונת שפע למגדל אור של תורה ומצוות.

ומה עושים כשברוך ה' עמך ישראל מתקרב לתורה? חובה להעניק להם מסגרת תורנית שיהיה הבית השני של אותם המתפתחים וזוכים להיות מבקשי ה', וכך נפתח כולל עם שלושה אברכים.

ומכאן והלאה ככל שעובר הזמן, גדלים הצרכים והאברכים מתרבים, לא מזמינים אברכים לכולל, לא מתחננים לאברכים שגיעו ללמוד, פשוט הפעילות התורנית מצמיחה צרכים משלה, וביניהם כולל גדול שיאחד את כולם ללמוד לגדול ולהתפתח בתורה ובמצוות, ולאחר מכן להיות הם בעצמם כרעם הגדול מפציץ תורה ויראה לארץ ולדרים עליה.

"שמת לב" - אומר הרב אליהו לאותו נדיב, "אצלנו אף פעם לא תראה מודעה על כך שהתפנה מקום לאברכים חדשים, או שדרושים אברכים. כי גם לאברך הראשון לא היה מקום, פשוט היה צורך. ואף פעם אין מקום פנוי, כי תמיד אין כסף מיותר. יש רק צורך שעליו חייבית לענות ולמענו לקבל עוד אברך שמקום גידולו כאן בחולון או סביבותיה ואין לו בית של תורה אחר שיוכל למצוא בו את הדרך המתאימה לו לעלות במעלות התורה והיראה".

אמור מעתה: בית היוצר לגדולי ישראל של מוסדות התורה והחסד "עטרת חכמים", אינו עוד כולל ככל הכוללים, אינו עוד מקום תורה שנפתח כדי לזכות מישהו בהחזקת תורה.

זו לא ישיבה שנפתחה בגלל שנדיבים החליטו לעשות משהו טוב בכספם, זהו לא כולל שהוקם בגלל שהיה רב גדול שהיה צריך למסור שיעורים עמוקים, וזהו לא מקום שהתפתח בגלל שמישהו התחנן לאברכים מכוללים אחרים לעבור אליו בכדי שיהיה הכולל הגדול ביותר באזור המרכז. ממש לא!

"עטרת חכמים" היא עצמה הצורך הגדול הענק והחשוב לה' יתברך, והיא זו שעם ישראל זקוק לו, עולם התורה חייב אותו. והיא זו שנוצרה ומתרחבת אך ורק לפי הצורך, ולא להיפך.

וכולנו צריכים לזכות להיות שותפים בה! כולנו צריכים למסור נפש למענה! וכולנו צריכים לשמח את ה' יתברך בקיומה ובשגשוגה!

מצטרפים עוד היום בשעות האחרונות שנותרו עד ההילולא במוקד 770-700-1700 וזוכים לחלק בתוך בוסתן העונג והנחת של ה' יתברך, שמשלם במזומן חזרה עונג ונחת ברוחניות ובגשמיות לכל מי שמענג אותו ועושה לו נחת רוח אמיתית בשותפות במקום הקדוש הזה.
מי לה? אלי!

באחד הפעמים בהם נפגש ראש הכולל הרב אליהו רבי שליט"א, עם אחד מהפוטנציאלים של התורמים הגדולים שלנו [אין לנו תורמים גדולים, רק בפוטנציאל...]. מספר לו אותו תורם דגול סיפור מעניין מאוד שקרה לו אישית עם מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א.

הסכיתו ושמעו!

היהודי הנ"ל שהיה מחזיק תורה גדול, זכה להיות מקורב למרן זיע"א. והנה הוא פונה למרן ומספר לו שב"ה הוא רואה ברכה בעמלו ובעסקיו, ויש לו אפשרות לפתוח כולל לעשרים אברכים רציניים שישבו וילמדו תורה במסירות ובשקידה, והוא ידאג לכל מחסורם.

לא סתם הוא נקב במספר עשרים, הוא איש עסקים ממולח ויודע לחשב חשבונות, ולפי כל החשבונות שעשה הגיע לתוצאה שיש ביכולתו להחזיק עשרים אברכים מינימום.

מרן זיע"א שיבח אותו על היוזמה, אבל אמר לו: "תפתח כולל לעשרה אברכים בלבד".

כמה שהוא הסביר למרן שיש לו אפשרות לעשרים וממש חבל על העשרה הנוספים שיוכלו ללמוד ללא טרדות פרנסה. מרן חזר ואמר לו: "תפתח כולל לעשרה אברכים בלבד".

כתלמיד נאמן לדעת תורה, קיבל את דברי מרן זיע"א, הוא אכן פתח כולל לעשרה אברכים בלבד.

והנה לאחר שלושה חודשים בדיוק, מסתבכים עסקיו של הנדיב בעקבות תאונות כלשהן, והוא לא יכל להחזיק את הכולל, ורק בניסים גדולים יכל לשלם את משכורת של עשרת האברכים.

"אם לא הייתי שומע למרן, והייתי מקים כולל עם 20 אברכים, ברור שלא הייתי יכול לעמוד בזה. רק הציות לדעת התורה של מרן זיע"א הציל אותי, וזכיתו לעמוד באותה מחויבות גם בשעות הקשות".

וכאן הוא פונה לרב אליהו: "תראה את דעת התורה של מרן, כמה צפה למרחוק וראה ברוח קודשו לדאוג לכלכלת הכולל, שלא יקרוס גם בזמנים קשים. אם כך, מדוע אתם מקבלים מאתיים אברכים???

מדוע מורנו הרב חיים רבי שליט"א לא מפסיק לקבל אברכים ומגדיר מראש את הכולל כמסגרת של 100 אברכים בלבד. הרי אתם כעת במצב כלכלי קשה, ואם הייתם עם 100 אברכים בלבד - ברור שהייתם מצליחים להמשיך בקלות, אז למה???

"אפילו מרן כפי שסיפרתי לך יעץ לי רק עשר, אז למה אתם מאתיים???"
"אני לא שואל כתלונה או כניסיון לבטל דעת תורה חלילה, אני שואל רק בכדי להבין איך דעת התורה הזו מסתדרת עם מה שספרתי לך על מרן זיע"א".

אי! אי! אי!

וכעת אני מניח לפניכם את התשובה של הרב אליהו שליט"א, שניתנה בטוב טעם ודעת לביל שבת החולף (פרשת יתרו) במוסדות עטרת חכמים בפני הציבור הקדוש ומורנו הרב שליט"א. וזה מבטא בצורה נפלאה את החיוניות והמיוחדות של הכולל הנפלא שלנו.

ראשית, מעולם מרן לא אמר למורנו הרב להגביל את הכולל, ולהיפך, תמיד שיבח והתלהב ממספר האברכים ההולך וגדל. וביחד גם נזכה להבין להבין מדוע! להבין מה ההבדל בין השאלה של תומך תורה גדול, לבין מוסדות עטרת חכמים.

הפצת אור התורה בדרכו של מרן זי"ע"א

שאלה יפה

שו"ת ממורנו הרב שליט"א

עשרים וארבע שעות בין השימוש בתבנית הבשרית או החלבית לפרווה, או שדי בשטיפה והדחה של התבנית?

תשובה: מותר לכתחילה, משום שהפרווה הוא "חבר" של כולם. ואין צריך להמתין עשרים וארבע שעות בין המאפה החלבי למאפה הפרווה, אלא די בשטיפה ונקיון למהדרין (ועיי' יבי"א ח"ב י"ד סי' 7).

אברך שצריך לשמור על ילדיו בשעות הכולל

שאלה: אם יש מצב בבית שהאשה חולה ואין מי שישמור על הילדים, או שיש תינוק בבית ומסוכן הדבר להשאיר את שאר הילדים עמו ללא השגחה מבוגר, והבעל צריך להשאיר בבית ולעזור. האם יש כאן ביטול תורה לבעל?

תשובה: למעשה אין כאן ביטול תורה ולא כלום. משום שחובתו לפרנס, לעזור ולסייע לאשתו, וכמו שכתוב בכתובה, וזה פשוט.

אלא שצריך לעשות השתדלות גדולה שהסיוע בבית לא יהיה על חשבון שעות הלימוד תורה, בין אם הוא אברך בין אם הוא בעל-בית הקובע עתים לתורה בשעות הערב. ועל האשה להתאמץ ולטפל בצרכי הבית, ועבור הבעל יש להשאיר עבודות אחרות, כגון כביסה, נקיון, הדחת כלים, קניות וסידורים, והבעל היקר יגיע לאחר השיעור תורה ויעשה הכל בזריזות.

וכמוכן כשאין ברירה, הבעל חייב להשאיר בבית. וכדאי לדון כל דבר לגופו של ענין.

ולדוגמא, אם ניתן לשלם לגיסה או לשכנה שתטפל בילדים, והבעל ימשיך ללמוד בבית המדרש, הרי שזה מצוין.

תלמוד תורה כנגד כולם

שאלה: אדם השרוי באבלות בתוך שנה על אביו, וניתן להשפיע עליו או להתפלל ערבית בציבור ולומר קדיש על אביו, או להתפלל בבית ביחיד, וילמד תורה בחברותא שעה יפה, מה עדיף?

תשובה: מסתבר שעדיף לימוד תורה, שהרי תלמוד תורה כנגד כולם - גם כנגד מעלת וחשיבות הקדיש.

ועוד שלימוד התורה יפתח לו פתח על מעלת קיום המצוות, ולאט לאט יתחזק ויבוא לבית הכנסת לשלוש תפלות. ואין הרבה תועלת אם יבוא לערבית ויאמר קדיש, ובכך ישאר עם הארץ כמו שהיה עד כה, ואין תועלת ואין כלום. ומרן רבנו הגדול זי"ע"א פסק שלימוד התורה בהתמדה, עדיף מללכת לקברי צדיקים (חזו"ע אב"ע ח"ב ע"ג ר"ג). וכן הוסיף מרן רבנו הגדול זי"ע"א, שלימוד התורה של הבן מועיל שבעתים מכל התפלות והקדישים (חזו"ע אב"ע ח"ב ע"ג ע"ג).

והדברים נוראים על מעלת התורה! ובודאי שעל ידי לימוד התורה יתקדם במשך הזמן, ויתמיד גם בתורה וגם בתפלות בציבור, והכל מכח התורה.

ניתן לשלוח שאלות בדרכים הבאות:

www.aterett.co.il info@aterett.co.il 03-501125

דלג על פסוקי דזמרה כשדחוק בזמן

שאלה: כשאין זמן לתפילה שלימה [שחרית] ויש אפשרות להכנס למניין ביוצר אור ולסיים את כל התפילה אבל להפסיד את ההתחלה, או להתחיל מהתחלה במניין אחר ולצאת אחרי קדושה, מה עדיף?

תשובה: כל ההיתר לדלג פסוקי דזמרה כדי שלא יפסיד תפילה בציבור, דהיינו לומר את תפילת העמידה יחד עם כל המתפללים, אבל בנידון דידן שיש עוד מניין ולא יפסיד תפילה בציבור פשוט וברור שצריך להתפלל ולהתחיל מההתחלה, וירוויח את כל פסוקי דזמרה, וגם ישוב הדעת לכיוון, וגם תפילת העמידה בציבור. ולאחר הקדושה כפי הצורך ילך לביתו, כי את סוף התפילה תמיד ניתן להשלים בדרך במקרה אונס וכיוצא בזה.

ויש בזה גם סברא. פסוקי דזמרה זה הכנה לתפילה, וכיצד ידלג כאשר יש לו מניין נוסף? וכידוע בזהר הקדוש (פ' בלק) בפסוקי דזמרה להיות כמו עבד, בקריאת שמע למות על קידוש ה', בעמידה כמו עני, ובשמע קולנו כמו חסיד. וזה סדר עלייה רוחנית בעבודת ה'. ולכן כשאפשר החשוב ביותר להתחיל מההתחלה.

לברך על הטלית קטן כשחוזר ללבושו

שאלה: בשבת בצהריים אני ישן שעתים, ואני מוריד את הטלית קטן שעלי. האם אני צריך לברך שוב כשאני חוזר ללבושו?

תשובה: מותר לברך. ויש הנמנעים מלברך מאחר ויש כמה שיטות בגודל הטלית, ולדעת הגר"א אורכו הוא עד שיגיע לברכיו, ולכן ספק ברכות להקל (ועיי' יתיר' ח"ב סי' 3). ויש מתירים לברך, כמבואר ביבי"א (ח"ב סי' 3), ע"ש.

פירות המרוססים בחומר שאינו כשר

שאלה: ידוע שבבתי האריזה שבהם משווקים הפירות, שוטפים את הפירות, ולאחר השטיפה מתזינים עליהם חומר המופק מכל מיני חרקים וחיות שאינם כשרות. האם יש צד להחמיר ולשטוף את הפירות היטב או שזוהי חומרא יתרה, ויאכלו ענבים וישבעו?

תשובה: כדאי לשטוף היטב מטעמי נקיון. מזג האוויר ונגיעות הידים. וכמוכן שאם מקלפים את הפירות, אין בזה בעיה כלל.

אבל אין חשש של חומר המופק מחרקים, משום שלמעשה זה לא גרע מג'לטין. וכן צבעי מאכל העשויים מתולעים, אין בעיה בהלכה לאוכלם, מאחר והכל פגום, והרי זה בגדר נותן טעם לפגם (וכמוכר כל זה למרן רבנו הגדול זי"ע"א ביבי"א ח"ב סי' 10, ע"ש).

מאכל פרווה בתבנית חלבית נקיה

שאלה: האם מותר לאכול מאפה פרווה שנאפה בתבנית חלבית נקיה, ביחד עם מאכל בשרי, וכן להיפך? ואם אכן זה מותר, האם צריך להמתין

"נדיבי עמים נאספו"

שאלה: בעזרת ה' יתברך, ביום ראשון הקרוב - כ"ח שבט תש"פ - יתקיים הכנס הגדול של ישיבת "עטרת חכמים". והשאלה היא, האם הסעודה בכנס זה נקראת 'סעודת מצוה' כמו סיום מסכת, ומצוה להשתתף בה, או שדי בכך שתורמים להחזקת התורה?

תשובה: כמוכן שלתרום להחזקת התורה, זה מצוה גדולה וחובה קדושה, וכולנו חייבים בה. ויש להשתדל ולהתאמץ בזה כמה שיותר. ובני יקירי הרב אליהו שליט"א, ראש מוסדות "עטרת חכמים", אומר תמיד שהמסירות, המאמץ, הקושי, הצער, החששות והפחד מההתחייבות, הם בעצם המעלה הגדולה ביותר בתרומה להחזקת התורה.

והוסיף עוד להביא את דברי הירושלמי המפורסמים (וב"ב ב"ב"א פ"ג ט"ז ע"ב): לא למד, לא לימד, לא שמר ולא עשה (וכמוכן מנחת אונס), ולא היה סיפק בידו להחזיק, והחזיק, הרי זה בכלל "ברוך", ע"ש. ומשמע שיש כאן דין במאמץ, והיינו שעושה הכל למען הקמת החזקת התורה.

וכן לבוא לכנס הלילת הצדיקים, הוא דבר גדול, וזכות גדולה, ודינו כסעודת מצוה. משום שעצם השירה והשמחה שיהיו שם, הרי הם בכלל סעודת מצוה (ועיי' מש"ב סי' תע"ג סק"ח). עוד מצוה להשתתף בכנס זה, משום שגם גדולי ישראל וחכמי התורה שליט"א, שכולנו תלמידיהם, יהיו שם בעזרת ה' יתברך (ועיי' כרכות ס"ג. והוב"ב ל"ה"ב ב"ב"א סי' ק"ט סק"ז). וכמוכן ישנה מצוה מיוחדת של "נדיבי עמים נאספו", שעצם האסיפה והעוצמה להחזקת התורה, הרי הם חובה לכולנו (ועיי' ר"י בשע"ט פ"ג אות קס"ח).

כידוע, סעודת מצוה של סיום מסכת היא דבר גדול, ופוסרת מתענית בכורות בערב פסח. ומבואר ברמ"א (סי' תקנ"ג סי'), שסעודת מצוה בסיום מסכת מתירה בתשעת הימים לאכול בשר, ורבינו המשנה ברורה (ב"ב"א סי' ט"ז), מוסיף בשם רבינו היעב"ץ, שהמחזיקים בממונם תורה, מותרים לאכול בשר בסעודת סיום מסכת, גם כשלא למדו עמהם, ע"ש. ועל אחת כמה וכמה המחזיקים בממונם את האברכים היקרים שלנו הי"ד, המזכים את הרבים, ומסיימים הרבה מסכתות בכל השנה כולה, כך שבודאי הכנס הגדול בהילולא דצדיקיא של "עטרת חכמים", הוא ממש סעודת מצוה.

ורבינו הגדול זי"ע"א (ביבי"א ח"ב י"ד סי' י"ט), פלפל באורך בדברי הגמרא (פסחים ק"ג): שבעה מנדוין לשמים וכי, ומי שאינו מסב בחבורה של מצוה, עיין שם נפלאות מתורתו. וידועים דברי הירושלמי המפורסמים (וב"ב"א ביבי"א ח"ב ל"ח סי' מ"ג), על רבי יוחנן שהיה מלקט פירורים של סעודת מצוה של קידוש החודש ואוכל, ע"ש.

ברוכים הבאים (בתרום ולהתחייב ללמוד ולשמור) בשם ה'!

אתה מבין מה יהיה כשיהיה כאן בע"ה עוד 4 קומות?

ניתן לצפות בהילולא בשידור חי
באתר המוסדות: aterett.co.il

מתקשרים מצטרפים זוכים!

ההגדלה המרכזית היזקרתית עם גדולי ישראל שליט"א

**ההגדלה
הגדולה**

- מרן הראשל"צ הגאון הרב **יצחק יוסף שליט"א**
- מרן הראשל"צ הגאון הרב **שלמה משה עמאר שליט"א**
- הגאון הרב **דוד יוסף שליט"א** • מורנו הרב **חיים רבי שליט"א**
- בנש"ק הגה"צ **משה אבוחצירא שליט"א**
- בנש"ק הגה"צ **מאיר אבוחצירא שליט"א**

אי"ה ביום ראשון כ"ח שבט תש"פ 23 בפברואר 2020
במרכז הקונגרסים אווניו, רח' השרון 1 קרית שדה התעופה
פתיחת שערים: 18:30

אורח כבוד:
הרב אריה דרעי שליט"א
יו"ר התנועה הקדושה
ופטרון המוסדות

ענק הזמר:
מידד טסה
ותזמורת
אנדלוסית עם
22 נגנים

חפשו "ההילולא"
בכל עמדות
קהילות ונדרים
ברזובי הארץ

055-6688007
055-6688008

1700.700.770

מחיר כרטיס:
100 ש"ח
במשך 12 חודשים